

אהרן ומשה או משה ואהרן

בשיחת מוצאי ש"פ וארא תשל"ט, בהביאור בפירוש רש"י על הפסוק (וארא ו, כו) "הוא אהרן ומשה"²¹, "אלו שהוזכרו למעלה שילדה יוכבד לעמרם, הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' (להם הוציאו את בניי מארץ מצרים) וכו'" – העירו המניחים, שעדיין לא נתבאר מדוע גבי "הוציאו את בניי מארץ מצרים" נאמר "הוא אהרן ומשה" (אהרן קודם), ואילו גבי "הם המדברים אל פרעה" נאמר "הוא משה ואהרן" (משה קודם), דלכאורה ה"י צ"ל להיפך, כי בנוגע להציאה ממצרים ה"י משה העיקר, ואילו בנוגע להדיבור לפרעה ה"י אהרן העיקר, כיון שמשה ה"י כבד פה (כקושיית התורה תמימה).

והשיב הרבי, שענין זה לא נתבאר בהתוועדות – "כי נתבאר בפרש"י עצמו": "הוא אהרן ומשה" – אשר ילדה²² – שאהרן קדם (ולכן נאמר "הוא אהרן ומשה").

והרבי מוסיף לבאר מ"ש "הם המדברים אל פרעה .. הוא משה ואהרן" (משה קודם):

ישאלו את הלומד "חתת" – ויבארם, דפשוטו של מקרא במ"ש "באו משה ואהרן ויאמרו אל פרעה" (לעיל ה, א) – שבבואם אל פרעה לדבר עמו ה"י תחילה משה ואהרן.

וגם לאחר טענות משה בפרשתנו – לאחרי שלא שמעו גוי' – נשתנה רק שהקב"ה צירף לו את אהרן (פרש"י דלעיל ו, יג²³), וגם אז, הסדר הוא: "אתה תדבר (פעם אחת כל שליחות ושליחות כפי ששמעת מפי) ו(ואח"כ) אהרן אחיך (ימליצנו ויטעימו באזני פרעה)" (פרש"י ז, ב).

[על שאלת המניחים אם הכוונה לתירוץ של התו"ת, שמשה ואהרן היו ראויים שניהם להיות עיקרים בשני המעשים, אלא שכך סידר הקב"ה, לזה המעשה ולזה הדיבור – העיר הרבי:

"היכן הרמז על זה בפירוש רש"י?!"]

הערה

אוצר התורה

²¹ נדפס בלקו"ש חט"ז ע' 58 ואילך.

²² כדברי רש"י: "הוא אהרן ומשה", "אלו שהוזכרו למעלה שילדה יוכבד לעמרם".

²³ ושם: "לפי שאמר משה ואני ערל שפתים, צירף לו הקב"ה את אהרן להיות לו לפה ולמליץ".

כי נתמנה קדמי וצא

בס"ד.

בהביאור בפרש"י - צדיין לא נתבאר לכאורה התירוץ על הקושיא מדוע

נאמר "הוא אהרן ומשה אשר אמר ה' להם הוציאנו את בני מארם"צ", ו"הם המדברים

אל פרעה גו" הוא משה ואהרן", לכאורה הי"צ"ל להיפך: בנוגע להוצאת בני

מארם"צ, צריך להקדיש משה לאהרן, כי בענין זה הי" משה העיקר, ובנוגע לדיבור

עם פרעה, צריך להקדים אהרן למשה, כי בענין זה הי" אהרן העיקר, מאחר שמשה

הי" כבוד פה וכבוד לשון (בקושיית התורה חמיטה כאן)?

[ע"ד פרש"י בפ" קדושים (יט, ג) שבנוגע לכבוד "הקדים אב לאם לפי

שגלוי לפניו שהבן מכבד את אמו יותר מאביו", ובנוגע למורא "הקדים אם לאב

לפי שגלוי לפניו שהבן ירא את אביו יותר מאמו".]

האם הכוונה לתירוץ החו"ח שם: זו היא הכוונה שקולים הם, כלומר

שהיו ראויים שניהם להיות עקרים בשני המעשים, אלא שכך סידר הקב"ה, לזה

המעשה ולזה הדבור.

הי"צ"ל להיפך
הי"צ"ל להיפך
הי"צ"ל להיפך

אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור

אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור
אולי יצאנו מן המקור